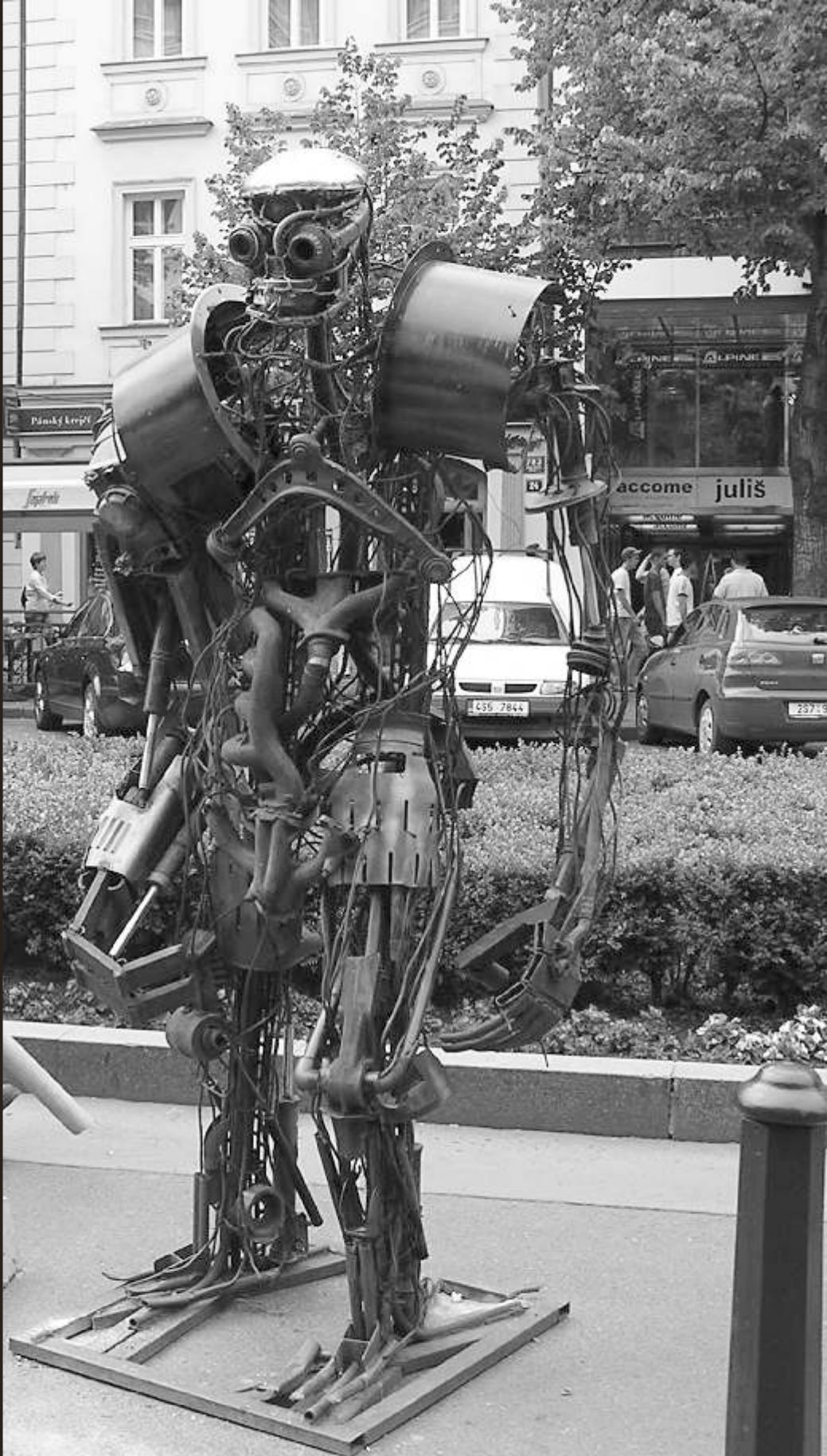

Q

5 /05

Q-kautinen

Lääketieteenkandidaattiseura ry:n tiedotuslehti

SISÄLLYS

Helsinki Helsingfors 5/05

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puhiksen palsta
- 5 Ajankohtaista
- 6 Kiireetön päivä
- 8 LKS:n ehdokkaat
HYY:n edustajistovaaleissa
- 11 HLKS:n ehdokkaat
HYY:n edustajistovaaleissa
- 12 Nuoret vihaiset naiset
- 14 FiMSIC:n toimintaa
- 16 SKLS - Parantava sana
- 18 Näköajma - Amanuenssi

TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja: Ilkka Ilonen
Taittaja: Taru Ahvenainen
Toimitussihteeri: Suvi Syväranta

Muu toimituskunta:
Janina Fischer Timo Lukkarinen
Riitta Paakkanen Reetta Peltonen
Sari Rekunen Sari Vähäaho
Julia Saxén Karolina Tirri

Politikointia

Politiikka on osa arkipäiväistä elämäämme. Sitä on paitsi päivän lööpeissä, myös ylioppilasyhteisössä. Politiikka ei itsessään tarkoita yhteisöllistä aatteellisuutta tai tunteen paloa, vaan myös itsenäistä ajattelua. Tällä hetkellä enemmistö Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY:n) edustajistosta kuuluu sitoutumattomiin edustajistoryhmiin, joita ovat muun muassa ainejärjestöt ja osakunnat. Myös LKS on mukana edustajistovaaleissa HELP:n edustajistoryhmän kautta. Lääketieteen opiskelijoiden ääni on ylioppilasyhteisössä tärkeä, eikä sen tarpeellisuutta mikään poliittinen näkemys tule poistamaan.

Onko sitoutumattomalle annettu ääni myös ääni passiivisuudelle ja pelkälle oman edun ajamiselle? Mielestäni näin ei ole. Vaikka LKS:n tavoitteet HYY:ssä liittyvät pääasiallisesti omien näkökantojen esiintuomiseen, ajaa HELP:n edustajistoryhmä myös yleisesti ensiarvoisen tärkeiksi koettuja asioita. Edustajistoryhmien

ajamat asiat ovat kuitenkin tärkeä näkökulma päätöksiin ja ehdotelmiin.

Vaikuttaminen on meidän kaikkien perusoikeus, ei velvollisuus. Siksi suosittelen vaikuttamista ylioppilaskunnan hallintoon äänestämällä edustajistovaaleissa. Hyvän mielen ja omatunnon lisäksi siitä saa Unicafessa kahvia ja pullaa.

On aika siirtyä eteenpäin, myös lukukaudessa, ja pian on jouluj lähempänä kuin lukukauden alku. Kuluva syksy on ollut aktiivisin moneen vuoteen erityisesti sosiaalisten tapahtumien ansiosta. Toivottavasti hyvin alkanut toiminta jatkuu myös tulevaisuudessa.

Haluan toivottaa teille kaikille sisäisesti lämmintä loppuvuotta!

Ilkka Ilonen
Q-kautisen päätoimittaja

Kolmen kohdan ohjelma

Löydätkö pienellä miettimisellä useitakin asioita, jotka voisivat opiskelijoiden näkökulmasta olla paremminkin? Hiltonin väliaikaisiksi tarkoitettujen kändien pukutilat ovat surullisessa kunnossa. Kaappien riittävyys on ongelma pukutilojen ulkopuolellakin. Nopeat ovat syöneet hitaat ja enemmistön on turha yrittää löytää Mocomasta vapaata kaappia.

Terkon ja BM:n aulan kaappeja ei puolestaan ole tarkoitettu opiskelijoiden pitkäaikaiseen tavaransäilytykseen. BM:n alakerrassa kaappeja on mutta ovet pysyvät fleximilläkin kiinni viikonloppuisin sekä arki-iltaisinkin. Toisaalta, eihän kenenkään tarvitse sentään virka-ajan ulkopuolella opiskella?

Kaapit ja pukutilat tulivat itselleni ensimmäisinä mieleen, koska niistä ollaan parhaillaan keskustelemassa tiedekunnan ja sairaalan edustajien kanssa. Toivottavasti tuloksetkaasti!

Muiden mieleen juolahtaneiden epäkohtien korjaamiseen on tarjolla mullistava kolmen kohdan ohjelma:

Kohta 1: Huolellinen Nurina. Helpoin ja nopein vaikutuskeino. Hyviä vaikuttamispaikkoja ovat ruoka- ja kahvitauot. Päivitellään yhdessä asioiden huonoa tilaa ja manataan päättävien tahojen saamattomuutta. ”Eikö tätä päätettäessä ole taas yhtään ajateltu.” Mukavan sosiaalista ja välillä erittäin terapeutista puuhaa. Pahana miinuspuolena se että pitkäaikaiset tulokset jäävät laihoiksi.

Kohta 2: Äänestämisen. Miinuksena se ettei ääntään pääse antamaan kovin usein. Marraskuussa tähän onneksi tarjoutuu kaksikin loistavaa tilaisuutta! Marraskuun 1. ja 2. Päivä äänensä pääsee antamaan HYY:n edustajistovaaleissa ja marraskuun lopulla vaikutusmahdollisuudet jatkuvat kun vuorossa ovat LKS:n valtuuskunnan vaalit!

Äänestämisenkin on helppoa ja nopeaa. Ruokailun lomassa vain pistäydytään Teoreettisten aulan äänestyskoppiin ja väännetään numero paperiin. Vaikutusmahdollisuudet vain ovat roimasti Nurinaa paremmat. Sekä edarissa että valtuuskunnassa kun päätetään monista opiskelijan arkipäivään konkreettisesti liittyvistä asioista!

Kohta 3: Mukaan lähteminen. Viimeinen kohta vaatii tietysti hieman aikaa mutta hinta-laatu-suhde on silti kohdallaan. Ilmoituksia vapaana olevista opiskelijaedustajien paikoista tippuu sähköpostilaatikkoon tasaisella tahdilla. Vaikeutena se, että paikkojen kuvaukset onnistuvat usein olemaan puisevaa luettavaa. Mieleen ilmestyy kuva hyvän iltapäivän tuhlamisesta Tylsässä kokouksessa.

Todellisuus ei kuitenkaan ole näin synkkä. Yleensä opiskelijaedustajana onnistuu saamaan hyödyllistä ensikäden tietoa opiskeluun liittyvistä asioista ja sanomaan mielipiteensä koko opiskelijakunnan puolesta.

Toivottavasti kaikki kokeilevat syksyn aikana ainakin kohtia 1 ja 2. Jos kohta 3 ei kiinnosta, kannattaa sitä suuremmalla syyllä kokeilla kakkosta. Sopivasti äänestämällä saa ujutettua samanmielisen ehdokkaan/kaverin/kurssitoverin helpostikin läpi!

Äänestysintoa ja hyvää syksynjatkoa!

Antti Kyrönlahti,
Hallituksen pj

LÄÄKETIETEENKANDIDAATTISEURA RY:n VALTUUSKUNNAN VAALIT

VAALIPÄIVÄ: 30.11.2005. Vaalit järjestetään Teoreettisten ala-aulassa klo 10-13.30

ENNAKKOÄÄNESTYS: 15. - 29.11.2005. Kurssien vaalivastaavat ennako-äänestyttävät kurssit. Voit myös hetkenä minä hyvänsä käydä nykäsimmässä kurssisi vaalivastaavaa hihasta ja äänestää silloin kun sinulle sopii.

VAALILISTA NÄHTÄVILLÄ: 25. - 26.10.2005 Kandiomassa. Voit käydä tarkistamassa, oletko maksanut LKS:n tämän vuoden jäsenmaksusi eli oletko vaalikelpoinen. Mahdolliset huomautukset listaa kohtaan on tehtävä viikon kuluessa kirjallisesti ja osoitettava vaalilautakunnalle. Tämän viikon aikana voit myös maksaa jäsenmaksusi, jos se on päässyt unohtumaan.

EHDOKASASETTELU: 2. - 11.11.2005. Voit asettua ehdolle valtuuskuntaan kurssin vaalivastaavan kautta. Saat häneltä pari lomaketta täytettäväksi. Kurssin ehdokkaista on perinteisesti muodostettu vaaliliitto.

Vaaleissa valitaan uusi valtuuskunta vuodelle 2005. Valtuuskunta on Seuran korkein päättävä elin, joka päättää Seuran budjetin, kerhoavustukset ja hyväksyy tilinpäätöksen. Valtuuskunnan kokouksissa käsitellään Seuran tärkeät asiat ja valtuuskunta päättää viime kädessä niiden hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Valtuuskunta on mainio näköalapaikka ainejärjestön aktiiviseen toimintaan. Vaaleissa valitaan 21 varsinaista jäsentä ja 7 varajäsentä

KURSSIEN VAALIVASTAAVAT:

- L1 Risto Tupi
- L2 Emilia Österlund
- L3 Taru Ahvenainen
- L4 Panu Kiviranta
- L5 Elina Leinonen

Vaaleissa voivat asettua ehdolle ja äänestää kaikki jäsenmaksun maksaneet.

Kiire, kiire kaikilla...

Yliopisto vietti keskiviikkona 5.10. kiireetöntä päivää kaikilla kampuksilla, jopa Meilahdessa. Päivän tavoite oli virittää keskustelua kiireettömyyttä luovasta ilmapiiristä ja akateemisesta yhteisöllisyydestä. Meille kiireettömän keskiviikon kunniaksi oli OAV:mme Maria Kaista järjestänyt varsin onnistuneen keskustelutilaisuuden, joka yllätti positiivisesti ainakin toimituskunnan edustajan. Yleinen suhtautuminen kiireettömän päivän viettämiseen lisäluennoilla kun oli opiskelijoiden keskuudessa varsin kyynistä.

Tilaisuuden avasi opetusdekaani Mikko Salaspuro, joka rupatteli rennosti istuskellen lääkärinuran kiireisyydestä. Oli lohdullista huomata, että lähes kaikki jossakin elämänsä vaiheessa painivat samojen aikatauluongelmien kanssa, kun ikävät ja mukavatkin asiat tuntuvat kaikki tapahtuvan yhtä aikaa. Kaaoksessa tulisi muistaa levätä, nukkua ja pitää lomaa, mutta luennoilla nukkumista lukuun ottamatta nämä taitavat ikävä kyllä jäädä opiskelijoilta väliin. Prekliinikoille tiedoksi, että jos opiskelu alkuvaiheessa tuntuu kiireettömältä, se johtuu opetusdekaaninkin mielestä lähinnä siitä, ettei tiedä mitä kaikkea pitäisi jo opetella.

Johdantoa seurasi ajatuksia herättävä luento ”Kiireettömyyden

opiskelua”, jonka kiireiltään oli saapunut pitämään viestintäpäällikkö Riitta Lehtonen HUS-kuntayhtymästä. Lehtonen erotti toisistaan positiivisen ja negatiivisen kiireen, joista ensimmäinen johtuu siitä, että on runsaasti mielenkiintoista tekemistä ja elämä etenee. Jälkimmäinen puolestaan on stressaavaa kiirettä, joka vetää voimattomaksi ja tekee asioihin tarttumisen vaikeaksi. Tätä negatiivista kiirettä pitäisi itse kunkin opetella hallitsemaan pitämällä huolta omasta jaksamisestaan ja tärkeistä ihmis-suhteista.

Alustusten jälkeen oli mielenkiintoinen paneelikeskustelu, jossa niin opiskelijat kuin opettajatkin valottivat näkökulmiaan kiireestä ja jaksamisesta yhteisöllisenä ongelmana. Ehkä olo ei tuntuisikaan niin kiireiseltä ja uupuneelta, jos takana olisi työyhteisön tuki ja ymmärrys, työ etenisi ja sitä arvostettaisiin? Ironista kyllä, tilaisuuden lopussa tuli hieman kiire, sillä seuraava tilaisuus puski luentosalimme, mutta keskustelu jatkui vilkkaana basaarissa, jonne oli järjestetty paitsi kahvitarjoilu, myös kaunista sellomusiikkia. Kiireettömät leivokset tuntuivat kasvattavan alun perin valitettavan niukkaa osallistujamäärääkin muutamalla opiskelijalla.

Sivistynyt ihminen on viisaasti laiska.
Typerän tunnistaa siitä, että hän
touhuu koko ajan.
-Tapani Ripatti
(jotakin vanhaa sanontaa
mukaiillen...)

Kiire on sitä, että päässä on enemmän
ajatuksia, kuin reaaliajassa ehtii tehdä.
-Mari Aulanko

Jos työtä on liikaa, selviääkö siitä
tekemällä kiireesti?
-Riitta Lehtonen

Kiire on erinomainen vallan symboli
kuka odottaa, ketä odotetaan.
-Juhani Seppänen

Kiire on elämänhallinnan
puuttumista.
-Riitta Lehtonen

LKS:n ehdokkaat HYY:n edustajistovaaleissa

Marraskuun alussa valitaan Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) uusi edustajisto. HYY:ssä tehdään tärkeitä päätöksiä, jotka koskettavat kaikkia opiskelijoita ja siksi onkin tärkeää, että myös me lääkiläiset olemme edustettuina edustajistossa. Lääketieteen opiskelijat ovat 30 000-henkisessä opiskelijayhteisössä kovin pieni porukka ja siksi ainejärjestömme LKS on yhdessä hammas- ja eläinlääketieteen sekä oikeustieteen opiskelijoiden ainejärjestöjen (eli HLKS:n, EKY:n ja Pykälän) kanssa muodostanut HELP-vaalirenkaan. HELP on yhteinen, poliittisesti sitoutumaton ryhmittymämme HYY:ssä sekä edustajistoryhmä ylioppilaskunnan edustajistossa. HELP:iin kuuluvia järjestöjä yhdistää itsenäisyys ja koulutusalojen selkeä ja arvostettu ammattisuuntautuneisuus. HELP on siis ennen kaikkea vahvojen tiedekuntajärjestöjen puolestapuhuja, joka ajaa edustamiensa opiskelijoiden etuja.

LKS:llä on kuusi ehdokasta vuoden 2005 edustajistovaaleissa. Esitimme heille kaikille viisi kysymystä. Lue, miten kukin heistä vastasi ja valitse oma suosikkiehdokkaasi!

Näitä asioita kysyttiin:

1. Kuka olet, mistä tulet, miltä kurssilta?
2. Kerro yksi konkreettinen syy, miksi HYY:stä on hyötyä lääkiläisille.
3. Mitkä kaksi asiaa HYY:n toiminnassa pitäisi muuttaa?
4. Mitä kertoisit lääkiläisten elämästä humanistille pikkujoulubileissä (Max. 5 sanaa)?
5. Oma sloganisi/elämänohjeesi.

Lisätietoja HELP:n vaaliohjelmasta, ehdokkaista yms:sta saa osoitteesta www.h-e-l-p.info sekä osoitteesta www.hyy.helsinki.fi/vaalit.

MILLOIN ja MISSÄ voit äänestää:

Ennakoäänestys 26-27.10.2005
Haartman instituutti, Haartmaninkatu 3
Yliopiston päärakennus, Fabianinkatu 33

Varsinainen äänestys 1-2.11.2005
Haartman instituutti, Haartmaninkatu 3
Hammaslääketieteen laitos, Kytösuontie 9
Yliopiston päärakennus, Fabianinkatu 33

MUISTA ÄÄNESTÄÄ!!! Unicafe tarjoaa jokaiselle äänestäjälle pullan ja kahvin!

1. Olen Maria Alander, tulen Helsingistä, nykyisin Mediomalta. Kurssiasema L3.
2. HYY:llä on rahaa ja myös valtaa, jonka avulla Meikkuunkin voitaisiin saada lisää palveluja.
3. Meitä lääkisläisiä ei pitäisi syrjiä kampuksen perifeerisen sijainnin takia. Hyy:n pitäisi puolustaa opiskelijoita ja ottaa vahvasti kantaa kun päätetään opintotuista yms.
4. En sanoisi mitään, vaan kiertäisin kaukaa ;)
5. Tyydyn siteeraamaan Suomen oneliner-tykkiä: Elämä on laiffia.

1. Terhi Lohela, alunperin Kokkolasta, L4
2. Se valvoo opiskelijan etuja.
3. Sen tulisi pidättäytyä opiskelijoita koskevissa kysymyksissä. HYY voisi toimia ja näkyä alajärjestöjensä kautta nykyistä enemmän.
4. "Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu..."
5. Patologian laitoksen seinältäkin tuttu "Jos löydät itsesi kuopasta, lakkaa kaivamasta."

1. Timo Lukkarinen, Helsingistä (east side), L5 kurssilla.
2. Niitä on niin monia, että on vaikea valita yhtä, mutta tärkein lienee Unicafe.
3. Turhaa byrokratiaa pitäisi karsia pois ja tasa-arvoisuusperiaatteen mukaisesti HYY:n (ei pelkästään HYY Yhtymän) palveluita pitäisi tuoda kaikille kampuksille.
4. Hikeä, verta, kuolleita ja kyyneleitä.
5. Ei kysymyksiä, ei vastauksia.

1. Olen Joonas Saloheimo, tulen ikimetsän toiselta laidalta ja vietän aikaani Terkossa koska olen toisella vuosikurssilla. Olen opiskellut vuodesta 2001 lähtien HY:ssä. Olen vapaa ja halukas uusiin haasteisiin!
2. Hmm...saamme esimerkiksi erinomaiset kalenterit ja loistavan oppiympäristön, missä voi temmeltää vapaasti, keskustan pakokaasuista välittämättä...
3. HYY:n rooli opiskelijoiden palvelujärjestönä voisi olla paremmin esillä. Yksittäisen opiskelijan tarvitsema tuki/apu kohtaisi HYY:n tarjoamat rajalliset palvelut käytännön tasolla riippumatta sijainnista tai opintolinjasta.
4. En halua rikkoa muiden unelmia:-)...
5. Kaikki me kuolemme alasti ja yksin, joten NYT kannattaa pitää hatusta kiinni ja laittaa naama ulos auton ikkunasta. Jos on onnekas voi saada pari hyttystä hampaidensa väliin ja uusia kokemuksia vauhdin huumasta! Kuten mainoksessakin sanotaan: "elämä on"! Minulle hyvinkin rakas tuttava sanoi kerran kesäillan huumassa seuraavan lauseen, vapaasti lainattu: "Ottakaa te nuoret elämästä kaikki irti nyt! Ette te vanhempana tule yhtään viisaammiksi, pelkästään rumemmiksi!" Kiitos Pekka...

1. Risto Tupi Harjavallasta, LI
2. Vanhalla on kiva juoda ja Unicafessa syödä.
3. Enemmän hyötyä meidänkin kampukselle (x2)
4. Rankka homma, rankat hovit.
5. Maalaisjärjen käyttö on sallittua.

1. Eeva Ventelä, cursus Nocturnus
2. Voi yrittää vaikuttaa myös meitä koskeviin päätöksiin yliopistotasolla.
3. Enemmän konkretiaa, vähemmän puhetta.
4. Just hauskaa.
5. Tittidii.

HLKS:n ehdokkaat HYY:n edustajistovaaleissa

Eskola Laura

Ess Anneli

Joutsiniemi Hymy

Kurkivuori Johanna

Sandberg Nora

Humanismia Meilahdessa - kiitos vai ei kiitos?

Kyllä on taas keksitty hieno keino tehdä lääkäreistä humanimpia: Lux humana -kirjakokoelma. Ikään kuin auttaisi, että tuodaan kivoja kirjoja siihen koulukirjojen viereen kuolattavaksi, kun ei kuitenkaan anneta aikaa niiden lukemiseen. Korvaamalla oppikirjan älykkäällä opuksella saa aikaan lähinnä moraalisen krapulan, kun on hukannut kallista oppikirjanluku-aikaa pohdiskelevampaan ajatteluun ja ihmisenä kasvamiseen.

Akateeminen vapaus on meidän kampuksellamme lähinnä vitsi: Ihan vapaasti saa iltaisin kuudesta kahdeksaan mennä lukemaan kieliä tai muuta mielenkiintoista, kunhan taas seuraavana aamuna

kello 8 on koulussa keräämässä nimiä reissuvihkoon. Ehkä lääkäriksi voisi kasvaa tehokkaammin viettämällä aikaa muidenkin kuin lääkisläisten kanssa, kuin nykyisellä "harjoitellaan vuorovaikutusta näyttelijäpotilaiden kanssa" -metodilla. Kurssikaverin kanssa on turha yrittää viritellä henkevä debattia YK:n vuosituhtavoitteilta, hän on joko kiinnostuneempi multippelistä myeloomasta radiologisena diagnoosina tai täysin samaa mieltä kanssasi. Ja nyt ei enää tarvitse poistua Meikusta edes yleissivistystä hankkiakseen, ettei vain vahingossakaan joutuisi törmäämään pelottavaan humanistiin. Jipii.

*Marraskuu on oiva kuuikasi ajatella niitä,
joiden suurin murhe ei olekaan liian pienet talvikengät.*

LSV:n opiskelijaryhmä

haastaa jokaisen Helsingin lääkisläisen

VERENLUOVUTUSKILPAILUUN

ja veriseen mittelöön

triidekunnan verisimmästä vuosikurssista.

Luovuta marraskuussa verta Kivihaan tai Yrjönkadun veripalvelutoimistossa,
niin olet mukana tuomassa kurssillesi kunniaa.

Luovuttaneiden kesken arvotaan lisäksi pieniä LSV-aiheisia palkintoja.

Lisätietoja kurssien sähköpostilistoilta.

Baltic Sea Friendship Club Meeting 2005

FIMSIC

Itämerta ympäröivien maiden lääkisopiskelijoiden välinen tapaaminen järjestettiin kuudennen kerran 14. - 16.10. Itämerikeskuksessa Tuusulassa. Tänä vuonna oli FiMSIC:n vuoro toimia kokouksen isäntänä. Mukana oli opiskelijoita Liettuasta, Latviasta, Virosta, Ruotsista ja Suomesta.

Tapaamisten ideana on lisätä yhteistyötä Itämeren alueen maiden lääkisläisten välillä ja vähentää kulttuurien välisiä ennakkoluuloja. Kokouksessa järjestetään lisäksi

koulutusta osallistujamaiden opiskelijoita kiinnostavista aiheista ja tietysti myös tutustutaan tuleviin kollegoihin Baltian alueen maista.

Tänä vuonna teemana oli masennus, jota käsiteltiin paitsi lääketieteelliseltä myös sosiaaliselta kannalta sekä kulttuuri-ilmionä. Tapaaminen koostui teemaan liittyvistä luennoista ja työryhmistä, joissa käsiteltiin masennusta eri väestöryhmissä, esimerkiksi opiskelijoiden keskuudessa. Lisäksi pohdittiin masennuksen

Tapaamisen iloinen osanottajajoukkio.

vaikutuksia väestöön ja perheisiin. Viikonlopun aikana keskusteltiin myös yhteisistä projekteista ja yhteistyön edistämisestä maiden välillä.

Ohjelmaan kuului tietysti myös illanviettoa ja saunomista! Ensi vuonna tapaaminen järjestetään Virossa.

**Haluatko FiMSIC-kummiksi
joulu-, tammi- tai helmikuussa?**

Lisätietoja:

lc_helsinki@fimsic.org

Parantava sana

Suomen Kristillinen Lääkäriseura (SKLS) järjesti yhdessä Viron Kristillisen Lääkäriseuran kanssa syysseminaarin 14.-16.10 Tartossa, teemana ”parantava sana”. Seminaari pidettiin Tarton baptistiseurakunnan raamattukoulun tiloissa. Mukana oli myös yhteensä 14 lääketieteen opiskelijaa Helsingistä, Tampereelta ja Kuopiosta sekä muutamia paikallisia opiskelijoita.

Matka seminaariin alkoi pe 14.10. lauttamatkalla Tallinaan, jonka aikana pidettiin virallinen SKLS:n syyskokous. Tallinnasta matkaa jatkettiin bussilla kohti kaunista Tarttoa, jonne saavuttiin illalla. Opiskelijat majoittuivat baptistiseurakunnan mukavissa tiloissa, kävelymatkan päässä keskustasta.

Varsinainen Parantava sana -seminaari pidettiin lauantaina, ja siihen sisältyi mm. puheita, ryhmäkeskustelua, raamattuopetusta ja kertomuksia lähetystyökokemuksista. Ohjelman avasi Koskelan sairaalan sairaalapastori Seppo Riski, joka puhui koskettavasti ja ajatuksia herättävästi sairastavan ihmisen kriisistä, kohtaamisesta ja auttamisesta. Päivän mittaan kuultiin

myös Viron Kristillisen Lääkäriseuran uusimpia kuulumisia, käsiteltiin mm. empatian merkitystä potilaan kohtaamisessa sekä pohdittiin Pekka Reinikaisen johdolla mikä saa nykyihmisen turvautumaan vaihtoehtolääketieteeseen. Päällimmäisenä seminaarista jäi mieleen ajatus, että Jumalan sana ihmiselle on aina kokonaisvaltaisesti eheyttävää ja parantavaa, olipa ihmisen fyysinen terveys mikä tahansa. Sunnuntai-aamuna nautimme vielä baptistiseurakunnan musikaalisesta jumalanpalveluksesta, jonka jälkeen alkoi kotimatka.

Viikonlopun parasta antia oli ehdottomasti eri tiedekuntien opiskelijoihin tutustuminen ja yhdessä vietetty aika. Vietimme aikaa niin virolaisen humppamusiikin tahdissa tanssien kuin herkutellen, reippaasti laulaen ja seuraleikkejä leikkien. Oli myös kiinnostavaa kuulla, millaista on lääketieteen opiskelu Tartossa. Erytisesti mieleen jäi lämmin ja vapautunut yhteishenki, joka jäi virkistämään kertyneestä univelasta huolimatta.

Anni Solasaari

Seminaariväkeä ruokapöydässä.

Faktoja

SKLS perustettu 1923, jäseniä n. 1200, toimintaan sisältyy mm. vuosittaiset syys- ja kevätkokoukset sekä ulkoministeriön tukemia projekteja kehitysmaissa, nettisivut www.fimnet.fi/skls

Kristillistä opiskelijatoimintaa on kaikissa lääketieteellisissä tiedekunnissa, Helsingissä Ristiside www.helsinki.fi/jarj/ristiside, tervetuloa mukaan toimintaan!

Amanuenssi

Kuluneen kesän alussa koitti aika, jolloin ammatillisessa mielessä täytin kolme vuotta. Käytetään siis teoriaa, jonka mukaan elämä alkaa munasolun hedelmöittämisestä. Lääketieteellisen sikiön ominaisuudessa olen viattomasti uiskennellut Meilahden kohdussa tietämättömänä siitä, kuinka paljon äitini käyttää alkoholia. Mutta herättyäni tiedostamaan, mikä minusta tulee neljän kuukauden päästä, olen tullut tulokseen, että olisi aika potkaista äitikultaa mahaan.

Kolmea vuotta lääkiksessä voisi verrata 17 vuoteen ihmisiässä. Nyt olen kauneimmillani, kun en ole vielä alistunut laittamaan valkoisen takkini alle pastellisävyisiä konservatiivisia vaatteita ja leikkaussalissa saatan jopa pitää punaisia stringejä hoitajatien varoitteluista huolimatta (eihän potentiaalisille miesystävähdoikkaille, tai varatuille, joita olisi muuten mukava XXXX sovi näyttää valkoisia sloggeja). 17-vuotiaana yöelämä oli kuitenkin suorastaan kuollutta, kun oli jo vuosia sitten liian vanha teinidiskoihin, mutta toisaalta ei jaksanut joka viikonloppu lähteä tuurilla baariin kaveri-

porukassa, kun oli ainoa, jolla ei ollut lainattuja papereita.

Kolmevuotiaana lääkärin-alkuna jouduin samanlaisten risti-riitojen tuleen. Syventävät jo tehty, mutta toisaalta väitöskirjaan tähtäävän tutkimuksen aloitus olisi liian aikaista edessä olevien kouluvelvollisuuksien takia. Auttamattomasti liian vanha osastosihteeriksi tai veripalveluun, jonne hakeutuvat ensimmäisen vuoden opiskelijat. Olisi aika hakea käytännön kokemusta siihen, mistä on 3 vuotta lukenut vain kirjoista, mutta tiedekunta tarjoaa jyrkkää eitä. Amanuenssipalvelusta vastaavalle ei uskalla näyttää naamaansa, kun tuntee itsensä rikolliseksi halutessaan paikoille, jotka on tarkoitettu vanhemmille kollegoille.

Puskaradion informaation myötä, että ainakin yksi kandidaatti Helsingin yliopistosta on ollut kolmannen vuoden jälkeen amanuenssina tiedekunnan jakamilta paikoilta eikä paistamassa Hesellä hampurilaisia, rohkaistuini hakeutumaan sinne mistä sisimmissäni haaveilin. Koittaa ensimmäinen

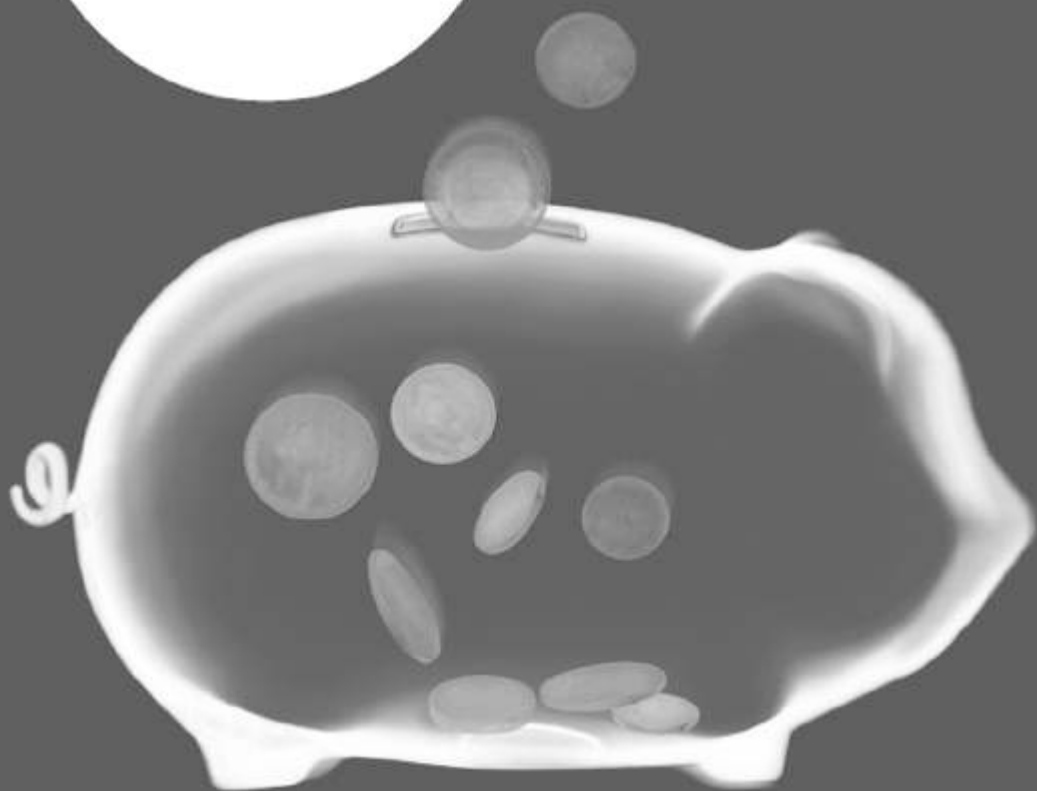
työpäivä ja kädet hikoillen laitan valkoisen takin päälleni hokien mantrana edellisenä iltana paniikissa kertaamaani YKT:tä. Ensimmäinen kysymys, joka minulle esitetään, on: "Haluatko että saatan sinut ruokalaan?". No, jos en kolmen vuoden aikana ole muuta oppinut, niin ainakin tiedän mistä täällä saa ruokaa, mutta ehkä tiedekunnan virallisen linjan mukaan olisi vielä suositeltavaa käydä RIHA-kurssi.

Kesä kuluu mukavasti hengailun merkeissä ("Mene vain kaverisi kanssa pariaksi tunniksi kahville, ei täällä mikään ole pakollista") samalla kuitenkin saaden arvokasta tietoa käytännön kliinisestä työstä. Saa sanella itse niitä papereita (rv:lle terveiset, että ainoastaan sinun puhtaaksikirjoittamissasi epikriiseissä oli aukkoja), joita olisi osasto-sihteerinä vain päässyt pyörittämään eteenpäin. Oppii laittamaan kanyylin niin, että ei tarvitse enää tuntea olevansa tuomittu sisätautilääkäriksi. Alkaa todella arvostaa sairaanhoitajien tekemää työtä. Huomaa poistaessaan ensimmäisen lipoomansa, että ne propen kurssin harjoitukset possun sorkilla eivät

olleetkaan täysin turhia. Tietää vatsakipuisen potilaan kertoessa, että kohtu on poistettu, jo odottaa että sieltä kuuluu loiskintaa. Ja alkaa miettiä, miksi jokaisessa muussa Suomen lääketieteellisessä tiedekunnassa tämä kuuluu kuvioihin paitsi Helsingissä.

Ihmettelen, miksei kukaan LKS:ssa nouse asian puolesta barrikadeille. Haluaisin kirjoittaa asiasta julkisemmalle foorumille kuin Q-kautinen, mutta toisaalta minulla ei ole tietoa siitä mitä taloudellisia resursseja vaatisi amanuensuurien tarjoaminen jo L3:n jälkeen. Toki muuallekin voi lähteä, mutta tiedekunnan linja, jossa opintopisteitä ei heru, antaa kuvan, että amanuenssiksi ei voisi mennä lainkaan. Kerrassaan hienoa, että näiden "realiteettien" sanelemana monen ensimmäinen kosketus työelämään on lääkärin sijaisena. Amanuenssiksi silloin olisikin jo yli-ikäinen (tämä toki riippuu paikasta). Äitini kohdun promillepitoisuus alkaa jo ylittää sovitut rajat. Humallun ja alan laulaa: "Meilahden lääkärikoulu: potilaat, mitä niillä on väliä, tutkintona joku XXX tutkijalääkäri..."

Lääkkeitä
toimitusvarmasti
hintaputkeen.

Lisätietoja: www.orion.fi

ORION
PHARMA
SUOMALAISTEN LÄÄKEKAAPPI